

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia 2018 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 2 – Białostoczek.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku na osiedlu nr 2 – Białostoczek, w obrębie nr 12 – Białostoczek Płd., obejmującej działkę o numerze geodezyjnym 235/11, oznaczoną kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę - **Władysława Belzy**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mariusz Krzysztof Gromko

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2232 oraz z 2018 r. poz. 130.

z dnia.....2018 r.

UZASADNIENIE

Proponowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 12 – Białostoczek Płd. na działce oznaczonej numerem geodezyjnym 235/11, stanowiącej własność Gminy Białystok.

Obszar objęty jest ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr VI/36/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 17 stycznia 2011 r. i oznaczony symbolem 3KD-D – projektowana droga gminna, ulica dojazdowa.

Władysław Bełza – wyjątkowy polski poeta, który w okresie niewoli narodowej z uporem i konsekwencją budził w młodych czytelnikach głębokie umiłowanie Ojczyzny, najwyższy szacunek dla jej tradycji historycznych i kulturowych oraz stałą gotowość do najwyższych poświęceń dla Polski.

Urodził się 17 października 1847 r. w Warszawie. Nauki pobierał w warszawskim gimnazjum rządowym, a od 1865 r. w szkole oficerskiej w Kazaniu. W latach 1866-1868 studiował w Szkole Głównej w Warszawie. Pisywał wówczas dla tygodników warszawskich – „Przyjaciół Dzieci” i „Przegląd Tygodniowy”. W 1867 r. opublikował debiutancki zbiorek poetycki pt. „Podarek dla grzecznych dzieci”. Od 1868 r. w Krakowie był lektorem ociemniałego już poety Wincentego Pola. Dzięki jego pomocy wydał kolejne książeczki dla dzieci. Na pewien czas wyjechał do Lwowa, następnie do Wenecji, Padwy, Zurychu i Paryża, gdzie w kręgu emigracji polskiej zbliżył się do „pieśniarza Ukrainy” Józefa Bohdana Zaleskiego. Za jego radą przeniósł się do Poznania, gdzie został współzałożycielem „Tygodnika Wielkopolskiego” oraz pisma dla dzieci „Promyk”, a także był inicjatorem utworzenia tam stałego teatru polskiego. Występował przeciwko germanizacji ludności polskiej w Wielkopolsce i na Śląsku. Pod koniec 1871 r. otrzymał nakaz niezwłocznego opuszczenia granic państwa pruskiego, jako tzw. niepożądany cudzoziemiec, zbyt aktywny polski działacz narodowy. Udał się do Pragi, skąd w lutym 1872 r. wyjechał do Lwowa, z którym związał resztę swojego życia. W 1882 r. rozpoczął pracę w lwowskim Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich. Był współzałożycielem Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza oraz Wydawnictwa Macierzy Polskiej.

Przewodnim tematem wierszy Władysława Bełzy jest umiłowanie Ojczyzny. Wzorcami dla dzieci czyni poeta postaci z przeszłości narodowej – wielkich władców Ojczyzny, wybitnych wodzów i twórców kultury narodowej, a także postaci z dziejów biblijnych. Z jego wielkiego dorobku znany jest właściwie wszystkim wiersz, napisany w 1900 r. „Katechizm polskiego dziecka”. „Kto ty jesteś? Polak mały. Jaki znak twój? Orzeł biały.” – potrafili wyrecytować już dzieci w przedszkolach. Poeta wierzył niezłomnie, że „ziarno patriotyzmu zasiane w dzieciństwie, wyda plon obfity w wieku dojrzałym”.

Zmarł we Lwowie 29 stycznia 1913 r. Pochowany został w Alei Zasłużonych na cmentarzu Łyczakowskim w bliskim sąsiedztwie innych sławnych Polaków, m.in. Marii Konopnickiej, Seweryna Goszczyńskiego, Karola Szajnochy i Artura Grottera.

Wobec powyższego podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.